

[Undervisningsministeren.]

have vidtrækkende konsekvenser. Men jeg har noteret mig, at opslaget først og fremmest går ud på at fremskaffe en underviser i økonomi og socialpolitik, og at indskuddet om økonomisk teori meget vel alene kan have til formål at tilsikre en alsidig undervisning.

Af *Kristine Heltberg* (SF) til justitsministeren (11/3 76):

„Kan ministeren fortsat bifalde, at der eksporteres landminer eller dele af dem til Iran, efter at det er blevet påvist, at Iran er indblandet i en væbnet konflikt i Oman?“ (Spm. nr. 381).

Begrundelse.

Fabrikant Jørgen Høyer, der så ofte har tiltrukket sig pinlig opmærksomhed som våbeneksportør, har nu, efter hvad der oplyses i pressen, en storstilet eksport i gang af forskellige bestanddele til landminer, herunder detonatorer og eksplosive stoffer, til Iran.

Da situationen i Iran synes at frembyde forhold, der giver indtryk af, at en krigerisk konflikt med Oman finder sted, synes det at være nødvendigt at tage spørgsmålet om eksporttilladelse op til nyvurdering.

Justitsminister *Orla Møllers* svar (18/3 76):

Efter våbenlovens § 6 er det forbudt uden tilladelse fra justitsministeren i hvert enkelt tilfælde at udføre bl. a. våben og ammunition.

Bortset fra helt ubetænkelige tilfælde, navnlig vedrørende udførsel af enkelte håndvåben til Danmark nærtstående lande, indhenter justitsministeriet i sager om våbeneksport altid en udtalelse fra udenrigsministeriet, som vurderer, om der ud fra udenrigspolitiske synspunkter er betænkeligheder ved at meddele tilladelsen. Justitsministeriet lægger altid udenrigsministeriets vurdering til grund.

Justitsministeriet har i 1974 og 1975 i overensstemmelse hermed tilladt en vis eksport fra A/S Jørgen Høyer til Iran af dele til våben.

De sidste tilladelser er givet den 10. april

1975, og da tilladelserne alle er givet med seks måneders gyldighed, er de for længst udløbet. Selskabet har i øvrigt tidligere oplyst, at alle tilladelser er fuldt udnyttet, og at den seneste eksport skete den 14. august 1975.

Efter meddelelsen af de nævnte tilladelser den 10. april 1975 har hverken A/S Jørgen Høyer eller andre ansøgt om udførsel af våben til Iran.

Skulle der fremkomme nye anmodninger om tilladelse til eksport af våben af den ene eller den anden art, vil de automatisk blive underkastet en konkret vurdering baseret på de til den tid foreliggende oplysninger.

Af *Jes Schmidt* (CD) til landbrugsministeren (12/3 76):

„Ministerens bedes oplyse, om og hvor længe statens jordlovsudvalg inden for Sønderjyllands amts område har benyttet sig af nationalpolitiske kriterier ved afgørelser af sager, der vedrører medlemmer af det tyske mindretal — og hvilke skridt han agter at tage for at sikre, at en ulovlig fremgangsmåde af denne art ikke mere forekommer.“

(Spm. nr. 386).

Begrundelse.

I løbet af de sidste årtier har der udviklet sig et tillidsfuldt og godt naboskab mellem dansk og tysk i grænselandet. Det tyske mindretal ønsker, at dette naboskab ikke forstyrres, men tværtimod forbedres kontinuerligt.

Det har vakt bekymring, at der er fremkommet udtalelser, der går ud på, at statens jordlovsudvalg i Sønderjylland i årevis har — og muligvis stadig væk gør det — sortmærket ansøgninger fra medlemmer af det tyske mindretal og truffet afgørelser efter nationale sindelagskriterier. De nævnte påstande blev fremsat den 3. marts 1976 på et politisk vælgermøde i Tinglev og gentaget den 5. marts 1976 i landsdelens regionalradio — i begge tilfælde af ekspeditionssekretær i jordlovsudvalget i Tønder, hr. Ib Nielsen. Senere erklærede formanden, hr. Simon From, i regionalradioen: „Når Ib Nielsen siger, at han kan bevise det (sine påstande), så må jeg tro ham“. I øvrigt har jordlovsudvalget udarbejdet en statistik over tysksin-